Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26485
Copyright: Admont, Benediktinerstift

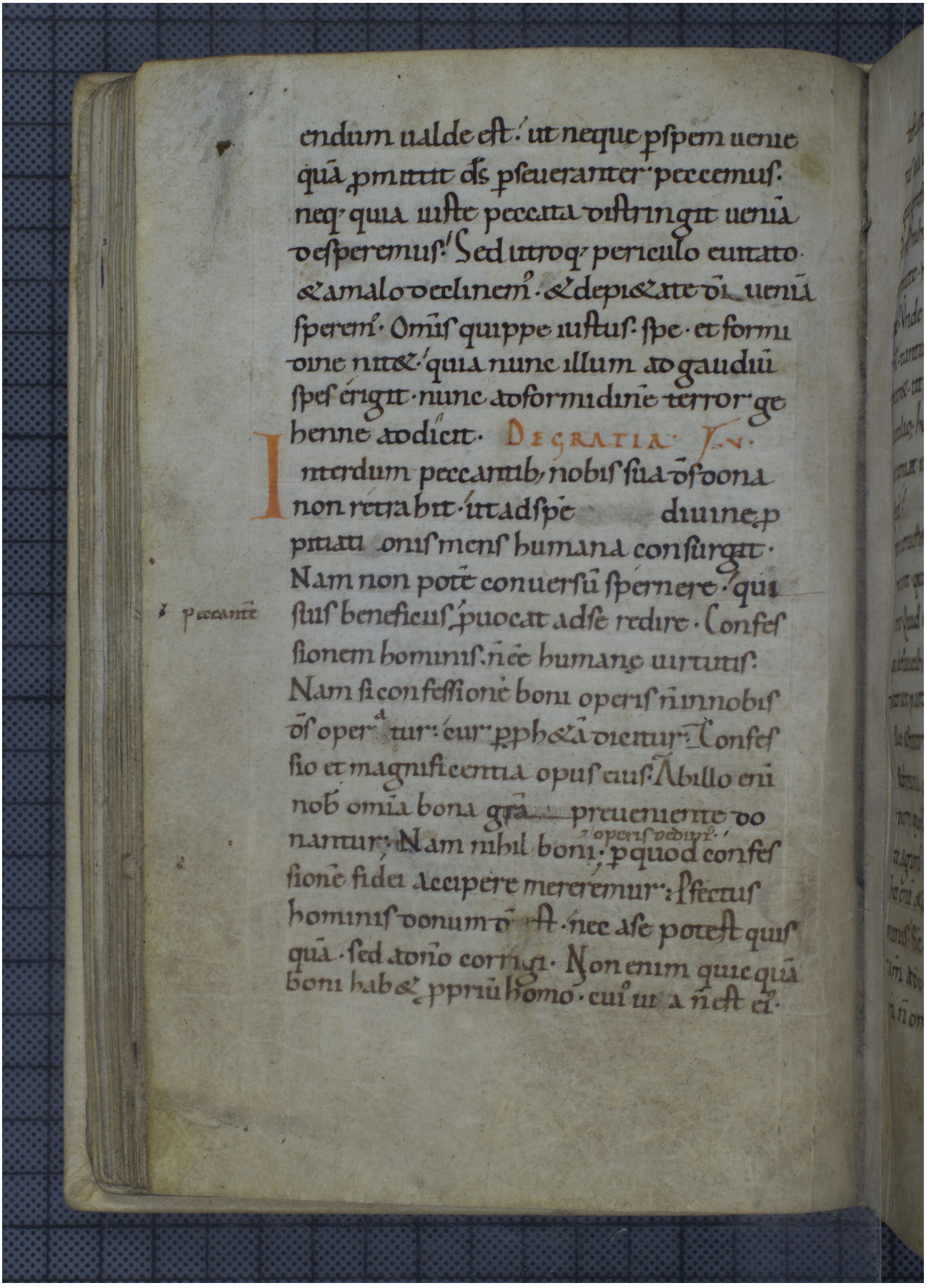

endum ualde est: ut neque ꝑspem uenie
quā ꝓmittit d̄s ꝑseueranter peccemus.
neq; quia iuste peccata distringit uenia
desperemus. Sed utroq; periculo euitato
& a malo declinem⁹. & depiꝫate d̄i uenia
sperem⁹. Omis quippe iustus spe. et formi
dine nitꝫ. quia nunc illum ad gaudiū
spes erigit. nunc ad formidinē terror ge
henne adicit. DE GRATIA. T. V.

Interdum peccantib; nobis sua d̄s dona
non retrahit. ut ad spē diuine ꝓ
pitiationis mens humana consurgat.
Nam non potē conuersū spernere. qui
suis beneficiis ꝓuocat ad se redire. Confes
sionem hominis. n̄ ēē humane uirtutis.
Nam si confessionē boni operis n̄ in nobis
d̄s operatur: cur ꝑ ꝓphꝫā dicitur. Confes
sio et magnificentia opus eius. Ab illo eni
nob omia bona gr̄a preueniente do
nantur. Nam nihil boni operis dedim⁹. ꝑ quod confes
sionē fidei accipere mereremur. Ꝑfectus
hominis donum d̄ est. nec a se potest quis
quā. sed a dn̄o corrigi. Non enim quicquā
boni habꝫ ꝓpriū homo. cui⁹ ui a n̄ est ei.

peccantē